

statning for det Tab, de maatte lide, hvis denne Lov gaar igennem. Jeg tror nu ikke, der vil blive store Tab. Jeg tror ikke, der vil blive Anledning for Slagterierne til at kaste store Masser af deres Produktion ind i de paagældende Kommuner. Det har jo mere Betydning for os, at der ikke kan være Tvivl i Udlandet om det betryggende ved den Undersøgelse, som finder Sted ved Eksportslagterierne, og det er paa det Punkt, jeg mener Lovforslaget har sin største Betydning. Men der er en Side af Sagen, hvor jeg ikke fik Svar af den ærede Forslagsstiller. Jeg mener, at vi vel maa vogte os for, at det skal have Udseende af, at vi paa Bybefolkningens Bekostning ville fremme egne Interesser, og vi maa være klare over, at den Virksomhed, den Næringsdrift, som er opstaaet i de paagældende Kommuner paa Grund af de af Ministeriet godkendte Sundhedsvedtægter, Kontrolstationer og Slagterier, vil blive i betydelig Grad hemmet. De private Slagtere, alle de, som slagte i Kommunerne, og som maa betale Afgift paa Slagtehuset, faa jo en meget stærk Konkurrence i det Øjeblik, Slagterierne blive i Stand til at sende deres Varer ind i den paagældende Kommune. Slagterne maa betale, saa vidt jeg ved, 2 Kr. for hvert Dyr, der bliver kontrolleret, hvorimod disse Slagterier blive fri for denne Afgift til Kommunerne. Nu er det, jeg gerne vil have at vide af den ærede Forslagsstiller, om min Opfattelse her ikke er korrekt, hvorledes han mener dette Lovforslag vil virke, og hvorledes vi ville kunne hindre, at disse Folk med Rette kunne beklage sig over Indgreb i deres Næringsvirksomhed.

Lindø: Jeg vil takke den ærede Forslagsstiller for de Udtalelser, han fremkom med, og som altsaa beviste, at han deler den Opfattelse, jeg gjorde gældende, og gerne vil være med til at gennemføre Lovforslaget paa det Grundlag, der her er omtalt, idet han ogsaa fremhævede, at han delte den Opfattelse, som han i Fjor gjorde gældende under Behandlingen af Forslaget her i Tinget. Naar altsaa Synspunkterne falde saa stærkt sammen, forekommer det mig, at man ogsaa maa kunne enes om det, som er Hovedhensigten med dette Forslag. Den ærede Forslagsstiller udtalte, at han gerne vilde være med til, at der ydes Erstatning til de Kommuner, som ville komme til at lide Tab ved Forslaget, og henviste til Kommissionsbetænkningen i den Henseende. Jeg tvivler slet ikke om Forslagsstillerens Opfattelse i den

Henseende, men man maa jo ikke glemme, at i Fjor forelaa der et Forslag, indbragt af flere Medlemmer her i Tinget, og da var der ogsaa Tale om afgiftsfri Indførsel i Købstæderne, uden at der skulde svares Erstatning. Det ærede Medlem anbefalede jo dette Forslag og vilde altsaa have været med til at gennemføre det. Det forekommer derfor mig, at naar vi se paa de Stridspunkter, der i Øjeblikket ligge for, vilde det være meget uheldigt at sige: Lad os vedtage dette Forslag som det er, forstaaet paa den Maade, at de fritages for Afgift, og naar vi saa til næste Aar komme til Behandling af Forslaget om Statskødkontrol, faar det tilbagevirkende Kraft med Hensyn til Erstatningen. Jeg tror, at naar vi et andet Aar komme til Behandling af dette Spørgsmaal, kunne vi faa Stridspunkter nok indbyrdes om, hvor stor den Erstatning skal være, som disse Kommuner skulle have i Fremtiden, uden at have det Spørgsmaal med, hvad de skulle have for den Tid, der er gaaet. Og da det ser ud, som om der er Meningsforskel om, hvorledes Forslaget skal forstaaes, om det virkelig er saaledes, at der skal betales Afgift, eller der ikke skal betales Afgift, foreslaar jeg, at vi ordne Sagen saaledes, at vi sige: Det, hvorom vi ere uenige, lade vi ligge, men det, hvorom vi ere enige, føre vi igennem. Og vi ere altsaa enige om dette Hovedhensyn med Forslaget at højne vort Renomé i Udlandet, ved at vor Udførselskontrol ogsaa kommer til at gælde som Indførselskontrol i de Kommuner, hvor Slagterier ere beliggende. Derved sætte vi Punktum, og saa lade vi Spørgsmaalet ligge saaledes, at de i Fremtiden og ogsaa for dette Aar betale Kontrolafgift i Kommunen i Henhold til Kommunens Sundhedsvedtægter. Og naar det sker, og naar den ærede Forslagsstiller ogsaa er enig i, at der ikke gøres Indgreb i Forholdene i Odense, hvor der er kontraktmæssige Forhold til Stede, men at disse reserveres, saa ere vi jo enige, og saa forekommer det mig, at naar dette kan gennemføres, vil der ikke være Grund til at nedsætte Udvalg, naar det kan ordnes til 2den Behandling, for ikke derved at forlænge Behandlingen af Sagen. Jeg skal derfor henstille til den ærede Forslagsstiller, at vi tage Spørgsmaalet op paa denne Maade, og paa Grundlag deraf vil jeg henstille ikke at nedsætte Udvalg.

Marott: Det forekommer mig, at denne Forhandling mere og mere tyder paa Nødvendingen af, at Sagen kommer i Udvalg.